

Kiskunhalasi Evangélikus Egyházközség kiadványa

2009. Karácsony

2. Évfolyam, 4. Szám

Erős vár a mi Istenünk!

Elérhetőségeink:

Evangélikus Egyházközség

6400 Kiskunhalas

Szilády Áron u. 22.

Honti Irén *lelkész*: 06 20-824-56-29 és hirene@citromail.hu

Lakás: Kiskunhalas, Erdei F. tér 5/B.

Andriska Pál *felügyelő* 06-20-824-47-85 és 77/422-379

Lakás: Kiskunhalas, Gyöngyvirág u. 22.

Ünnepi alkalmaink

- **Óév napján (dec. 31-én) 17 órakor tartunk istentiszteletet.**
- **Újév reggelén 10 órakor várunk mindenkit szeretettel.**

Rendszeres alkalmaink

- Vasárnaponként 10 órakor istentisztelet tartunk imaházunkban
Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsorát vehetünk.
- Minden hónap 2. vasárnapján
10 órakor családi-ifjúsági istentiszteletet tartunk.
- Szombatonként este 6 órakor ifjúsági összejeövetel
- Péntekenként 9-10 óra: hivatali fogadóórát tartunk irodánkban.
- Minden hónap utolsó szombatján este 6 órakor
taizei imaest evangélikus imaházunkban, amelyen különböző felekezetek
együtt énekelünk, imádkozunk az egység jegyében
- Havonta egy alkalommal szombat este 6 órakor közös zenélés-éneklés több hang-
szerrel az Isten nagyobb dicsőségére
- Hetente egyszer délután 6 órai kezdettel bibliakör felnőtteknek, ill. meditáció
- A nyugdíjas klubra vonatkozólag értesítjük testvéreinket.
A hittanórákat több csoportban tartjuk, megbeszélés szerint a családokkal

Bármilyen kérésével, igényével: pl. személyes beszélgetés, vagy keresztelési temetési szolgáltatás, megtalálhatóak vagyunk a fenti elérhetőségeinken.

Kérjük tekintse meg honlapunkat: kiskunhalas.lutheran.hu

Előszó

*Karácsonykor az embernek még otthon is honvágya van.
(Carol Nelson)*

Megmagyarázhatatlan, de igaz. Az ünnepek misztériumai közé tartozik az az emberi érzés, amit legjobban „honvágy” szavunk fejez ki. Haza vágyunk. Az igazi hazánkba, az Isten mellé, az Isten közelébe.

Hétköznapjaink szürkesége mellett éles kontrasztként éljük meg ezt a fenséges érzést, amikor lelkünk mélyéből, őszintén vágyakozunk az élő Isten közelébe, s közben észre sem vesszük, hogy ezt az érzést mi teremtjük és az Isten irgalmából éljük meg. Rajtunk múlik, mikor érezzük. Nem attól függ, hogy a naptárban milyen hónap, milyen nap van. „Minden nap lehet karácsony.” – halljuk sokszor ezt a már közhellyé degradált mondatot. Gondoljunk bele! A karácsonyt mindenki szereti. A városok utcáit járva több mosolygó arcot lát az ember, mindenki nyitottabb arra, hogy segítsen az embertársain, a városokat díszbe öltözteti a hó és a sok égő... Olyan érzés, mintha a városok egy pár napra közösséggé alakulnának. Milyen jó lenne, ha ez a sok jó nem csak Adventtel venné kezdetét, hanem 365 napon keresztül meg tudnánk élni. Kizárólag rajtunk múlik.

Eddig az volt a szokás, hogy Jézus születésére emlékeztünk karácsonykor. De nem ennyi a feladatunk! Próbáljuk megélni azt, amiért a Megváltó a világra jött! A megélés cselekvő, az emlékezés önmagában passzív. A cselekvő szeretetet Jézus személye testesítette meg legjobban a világban, és a születésének ünnepe nem első sorban arra kell, hogy indítsa az embert, hogy csodáljuk a jászolban szunnyadó kisdied Jézust, hanem arra, hogy saját szívünkben szülessen meg a „cselekedve szerető” Jézus képe. Az a Krisztus-tudat, ami nem csak ünnepekkor, hanem a hétköznapi szürkeséget is egy misztikus díszbe öltözteti.

Ezekkel a gondolatokkal ajánlom figyelmükbe 8. kiadványunkat, melynek célja - a gondolatébresztés mellett- elhintenia cselekvés szándékának magvait.

Áldott ünnepet, és a későbbiekben ünnepi hétköznapokat kívánok a Testvéreknek!

Fodor Dániel

Mondtam volna, hogy vásárlással ünnepeljétek születésem napját?

Advent első hetében egy barátunktól többen is megkaptuk, az interneten továbbított, ikonszerű Jézus képet, a címben szereplő kérdéssel.

A következő hétvégi ifjúsági esten felmerült a kérdés; ki, miért szereti, vagy nem szereti, várja, vagy nem várja a Karácsonyt? Mit jelent számunkra az ünnep, hogyan is készülünk rá?

Ezt tovább gondolva, föl tettem a kérdést; hogyan lett, - a földön valaha is élt legnagyobb Ember, Isten Fia, Jézus, - születésének ünnepléséből, a mai modern emberiség számára, egy anyagi, hétköznapi szintre leredukálódott ünnep?

Ha megkérdezzük az embereket, többségüktől valószínűleg azt a választ kapjuk, hogy Karácsony a Szeretet ünnepe, és mint ilyen alkalmas arra, hogy ezt kimutassuk egymás, a családunk felé. Amikor azonban végigkövetjük az oda vezető utat, már akkor is rájöhethetünk a tévedésünkre. A bevásárlások; ajándékok, ételek, italok és egyéb hazavihető mindenféle „értékek” megszerzése, önmagában is komoly próbatétel. Már eközben gyanús lehet (lehetne), mekkora teher, erőlködés és egyre inkább nagyon is felesleges tevékenység. A célhoz érve, szinte már megfosztva minden örömtől, hasunkat degeszre tömve, már nem is tudjuk megmondani, mi ebben a jó.

A karácsonyi „Csendes éj” csak nagyon kevesek számára hozza meg azt a lélekemelő „ajándékot”, amire igazán vágyakozik mindenki. Az a fajta gondolkodás igen kevesek ajándéka, amiben az adventi készülődés folyamán egyre nyitottabban, és egyre nagyobb áhítattal várjuk, hogy végre Karácsony Szent Estéjén megszülessen bennünk is Krisztus. Pedig csak ez az, ami valódi tartalommal és mély belső átalakulással emeli fel lelkünket a mennyei magasságba, rárezdülve a valamikori történésekre, tudva, hogy ez a mindenkori MOST-ban, újra és újra átlélhető kategória.

* Mintegy kétezer évvel ezelőtt titkot hordozó szózat hangzott a mennyben Isten trónjáról. „Ímé jövök.” Ezek a szavak hirdették meg annak a tervnek a beteljesedését, amely örök időktől fogva rejtve volt. Elérkezett az idő, hogy Krisztus világunkba jöjjön, és testet öltön. A dicsőség Királya mélyen megalázkodott, amikor eljött a földünkre, hogy magára öltse az emberi természetet. Egyszerűek és kedvezőtlenek voltak az életkörülményei. Mellőzött minden külső pompát. Gazdagság, világi tekintély vagy emberi nagyság nem ment meg egyetlen lelket sem a haláltól. Jézus szándéka az volt, hogy ne a földi dicsőség utáni vágy vonzza hozzá az embereket. Aki Őt követi, azt a mennyei igazság szépsége készítse erre.

Az emberek mit sem tudtak róla, de ez az esemény az egész mennyet örömmel töltötte el. Az egész világot beragyogta a Megváltó jelenléte. A betlehemi dombok felett az angyalok megszámlálhatatlan sokasága sereglett össze. A jelre vártak, hogy tudtul adhasák a világnak az örömhírt.

„Dicsőség a magasságban Istennek, a földön békeség, és az emberekhez jóakarat”.

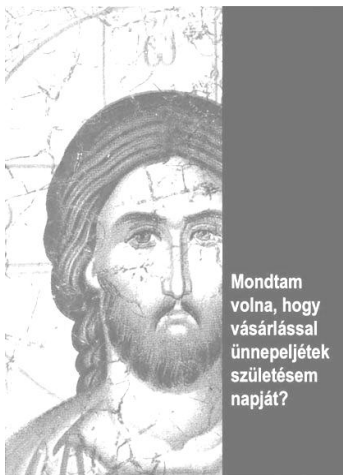
Ó, bár meghallaná ma az emberiség ezt az éneket. Amit akkor az angyal meghirdetett, a felcsendült ének szállt egyre hangosabban, egyre messzebb az idők végezetéig, és visszhangzik a föld végső határáig.

A Menny és a Föld ma sincs távolabb egymástól, mint akkor volt, amikor a pásztorok az angyalok énekét hallgatták. Az emberiséget ma éppúgy körülveszi a menny szerető gondoskodása, mint akkor, amikor egyszerű emberek mindennapi foglalkozásuk végzése közben, fényes nappal, angyalokkal találkoztak... Hozzánk éppilyen közel lehet a menny.....*

Ha az adventi várakozás folyamán a fókusz a külső tényezőkről befelé fordítjuk, csodaváró hitünk nem kerül el az Égiek figyelmét, és lelki ajándékunkat bő kézzel mérik számunkra.

2009. Advent

Nagy Rózsa

Recept

CSOKOLÁDÉS KARÁCSONYFADÍSZ

3 tojásfehérje __ 15 dkg cukor __ 1 csomag vaníliás cukor __ 3 dkg csokoládé __ 20 dkg darás liszt

A keményre felvert tojáshabba belekeverjük az átszitált porcukrot, a vaníliás cukrot, a reszelt csokoládét meg a lisztet.

Mindezt könnyedén összekeverjük. A tésztát csővel ellátott nyomózsákba tesszük, és kikent tepsibe koszorút vagy más figurákat nyomunk belőle. Meleg sütőben lassan sütjük.

György Emőke: A fa

A
Fa
Szent
Már nincs
Advent, kincs
Született ma meg
A lélek mélye remeg
Csillag fénylik, ragyog
A kandallóban tűz ropog
Lágyan szól a Kiskarácsony
Illatos narancs lóg fenyőfákon
Minden, mindenki díszbe öltözött
Létünkbe béke, nyugalom költözött
Áldott, szentséges éjjel soha ne múlj el
Újszülött kisded szívünkbe örökre bújj el
Hogy így
Meválthass!

Interjú Kristófné Marikával

Kedves Marika, karácsony ünnepe közeledik, Jézus születésének ünnepe.

Karácsonykor a családok jobban összetartanak, a szeretet láthatóbban megnyilvánul, mint máskor. Tudom, hogy Neked fontos a családod. A „karácsonyi szeretet” Nálatok mindig jelen van. Mondd, mi ennek a titka?

Nekem már semmi sem fontosabb, mint a családom. Olyan tyúkanyó típus vagyok, a családi fészek összetartó ereje nekünk megadatott. Nagyon jó a kapcsolatom a gyerekeimmel, családjaimmal. Gyerekeim, unokáim szívesen jönnek hozzám. Az együtt-lét, az asztalközösség rendszeres nálunk, és több is, mint amit szavakban ki lehet fejezni. Mi átérezzük egymás gondját-baját. Gyerekeimre mindig számíthatok. Féltenek és mindig mondják: „Mama, hagyd, majd mi megcsináljuk. Mama, mi kell? Nehogy Te cipekedj!” Nagy szeretet van a gyerekeimben, vigyáznak, nehogy megbántsák a mamát akár csak egy szóval is. Elfoglaltak, de a mamára mindig jut idő. Büszke vagyok a családomra. Unokáim: Miki, Janka és Éda ügyesek, okosak, szépek, jó tanulók. Érzik, hogy szeretem őket, a szeretet vonzza őket ide hozzám. Minden nap imádkozom a gyerekeimért, unokáimért, a menyeimért.

Hogyan készültök a karácsonyra?

Már hetekkel előtte készülök a karácsonyra. Szenteste jön a család, itt nálam akkor vagyunk együtt. Nem az anyagiak számítanak. Kedvezek nekik. Tudják, hogy ezt a mamától kapják.

Hála Istennek, már csaknem 20 éve itt vagy közöttünk a gyülekezetben. Évek óta, mint presbiter, az utóbbi években pedig mint pénztáros is segített közösségünket. Mindig számíthatunk Rád. Mit jelent Neked a gyülekezet, mint nagy család?

Jól érzem magam a gyülekezetben, szeretem az időseket és a fiatalokat is. Mindig ott vagyok az istentiszteleten, járok a bibliaóra keddenként, részt veszek a különböző alkalmakon. Ez nekem lelki feltöltődést jelent. Szívesen végzem a feladataimat is, mivel elvállaltam és szívesen segítek a rendezvényeken is.

Mit üzensz az olvasóknak 2009 karácsonyán?

Szeretettel várunk minden kedves olvasót a gyülekezetbe, hogy együtt ünnepelessük a karácsonyt, Jézus születésének ünnepét. A családoknak pedig azt, hogy örüljenek egymásnak és szeressék egymást.

H.I.

Ismeretlen költő verse: Jézus születése

Messze, messze földön, valamikor régen,
hideg istállóban, rongyos faluvégen,
kicsi kuckójában kerek nagy világnak,
kisfia született egy édesanyának.

S mégis azon éjjel megnyílnak az egek,
zengve földre szállnak angyali seregek.
Messze napkeleten fényes csillag támadt,
királyok hódoltak Mária fiának

Szalmás, kemény jászol volt az első ágya,
nem volt ingecskéje, tollpihés dunnája,
semmije, semmije sem volt szegénykének,
nem volt a világon nálánál szegényebb

Messze volt, régen volt, s mégis minden évben,
ezen a szent estén ünnep van az égben.
Ünnep van a földnek minden szögletében,
ünnep minden gyermek boldog kis szívében.

Kis házban, nagy házban csak róla beszélnek,
érte van az ünnep, neki zeng az ének.
Békét tőle kérnek, csodát tőle várnak...
Dicsőség, dicsőség Isten szent Fiának!

„Csak Istennél csendesül el az én lelkem.”

62.Zsolt. 2.

Minden ember örök, ősi vágya, kívánsága szólal meg ebben a szóban: „**megnyugvás.**”

Jó lenne végre megnyugodni, megnyugvást találni, de nemcsak úgy ideig-óráig, hanem úgy a igazán, a lelkünk mélyéből. Jó lenne egy nagyot sóhajtani és elengedni minden félelmet, aggodást, belső kínzó nyugtalanságot, mindazt, amiről tudunk és azt is, amiről nem is tudunk, csak érezzük, hogy valami nyomaszt.

Az ember legtöbb félelme, feszültsége, belső nyugtalansága ma abból adódik, hogy nem tudunk mit kezdeni létünk időbeli hatáiraival. Az esztendő vége a múlt idővel szembesít, az időben létünk mulandóságával. A felszínen nincs is más, mint menekülés a valóság előtt, a tudattalanba száműzve és tovább halmozva a nyugtalanság erőit. Látható ez az ember tekintetén, feszültségén, közlekedési stílusán, enerváltságán. Egyedül a mélység dimenziójában, Istennél, Krisztusnál talál választ az ember az örök kérdésre: hol találok mégis nyugalmat? Nem belenyugvást, hanem igazi megnyugvást.

A 62. zsoltárnak ezt a címet adták: „**Megnyugvás Istenben.**”

Attól még nem lesz megnyugvás, hogy azt mondom, vagy hallom. A 9. versben ezt olvassuk: „Öntsétek ki előtte szíveteket...” Való igaz, a lelkünk sokszor olyan, mint egy háborgó vulkán. De ha kitör, vagyis ha valaki meghallgat, megért, úgy igazán, utána nyugodtabb a lelkünk, csenedesebb a szívünk. Így is jó, de Isten közvetlenül is le tudja csendesíteni háborgó lelkünket. Neki van hatalma, szeretete erre. Elhisszük-e, hogy az élő Krisztusnak lehetséges továbbadni mindazt, ami nyugtalansággal, aggodással tölt el, és Ő el tudja venni, mert hatalma és szeretete van erre.

A teljes megnyugváshoz kell még valami más is, amit nekünk kell hozzátenni. Egy szóban így fogalmazható meg: „**elfogadás**”. Nem más ez, mint egy lelki hozzáállás életem valóságához, mindahhoz, ami volt és ami most is van. Az Istenhez fordulva – csenedesedve megadatik az a kegyelem, hogy **elfogadom** a valóságot, a saját múltamat, és mindent, ami hozzám tartozik. Elfogadom, mert az ÉG lehajolt hozzám, és ez a csoda megadatott. Elfogadom mindazt, ami már be van zárva az időbe, amit már nem tudok megváltoztatni, de tudok rá IGEN-t mondani. Mert az Isten is IGEN-t mondott rám, amikor megváltott. Gyógyító és felszabadító ezt átélni és valóban megnyugvás a léleknek.

Őszintén szólva, ez sem megy saját erőfeszítésből. Hiszen hogyan tudnám elfogadni azt, amit éppen hogy nem tudok elfogadni? (Magány, betegség, haláleset, csalódások...)Az ember szerepe itt az akarat, de az elfogadáshoz kell az Isten Kegyelme. Jézus mondata erre is igaz: „Nálam nélkül semmit sem tehettek.”

A jövőre vonatkozóan pedig az idő határán felmerül a kérdés: „Miben lehet remélni?”

A zsoltáros szavaiból kicseng a bizakodás: „csak Istennél van a remény, az erő, a szeretet”, Tőle kapok reménységet”. Olyan végső nyugvópontot keresünk, ami túl van a földi határokon. Életünk horgonyát csak egy rajtunk kívüli fix pontra érdemes kivetni, mert csak az Ő ereje és szeretete elég arra, hogy megtartsa. Itt a földi világban minden viszonylagos, csak az Isten sziklaerős, csak ő a biztos pont. Ő megtart, megsegít, erőt ad mindenhez 2010-ben is. Az élő Krisztus velünk vándorol az úton és Rá bizton számíthatunk. Ez a reménység.

A. Melló ismert író, teológus így ír minderről:

„Istent szeretni teljes szívünkkel annyit jelent, mint mint teljes szívünkkel IGEN-
t mondani mindarra, amit az élet magával hoz. Istent teljes szívünkkel szeretni ezt jelenti:
„Köszönet mindazért, ami volt és IGEN mindarra, ami lesz.”

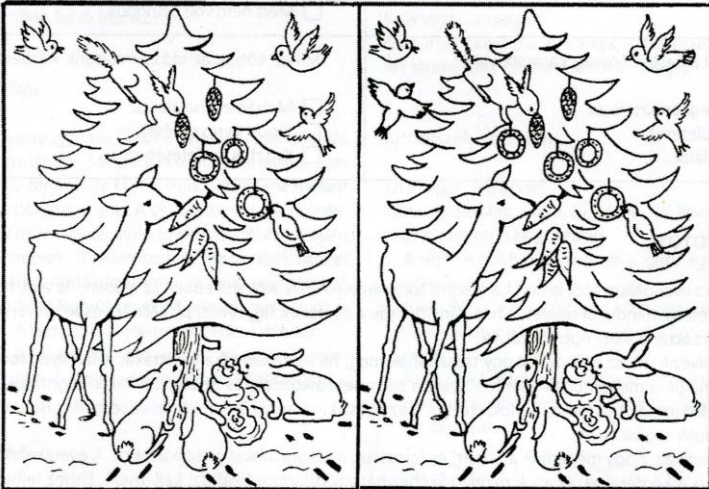
Egyszerű és fenségesen igaz.

Honti Irén

Rejtvény 1.

KARÁCSONYKOR MÉG AZ ÁLLATOKNAK IS ÖRÜLNIÜK KELL!

Ezért két kisgyermek finomságokat helyezett el egy erdő széli fenyőfára. Ha mindkét képet jó alaposan megnézed, tíz különbséget találsz. Melyek azok?

(Forrás: Der Jugendfreud. Evangelisches Sonntagsblatt für Kinder. Stuttgart, Nr. 52/24., 25. und 28. Dezember, 1997.)

Szügyi Zoltán: Karácsonyi haiku

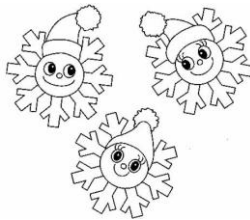
Lelked, ha nem szól –
testemből kihull kezed,
és én elveszek

Az igaz szeretet tíz titka

Hozzunk létre és vigyünk szeretetet életünkbe

1. Helyezzük előtérbe a szeretettel teli gondolatokat!
2. Tanuljunk meg tisztelni magunkat és másokat!
3. Figyelmünket ne arra fordítsuk, hogy mit kaphatunk, hanem arra, hogy mit adhatunk!
4. Ahhoz, hogy megtaláljuk szerelmünket, először barátot kell találnunk!
5. Öleljük át az embereket. Tárjuk ki karunkat és ezzel kitarjuk szívünket!
6. Szabaduljunk meg félelmeinktől, előítéleteinktől!
7. Fejezzük ki érzelmeinket!
8. Legyünk elkötelezettek – legyen a szeretet mindennél fontosabb!
9. Éljük szenvedélyesen!
10. Bízunk másokban, bízunk meg magunkban és az életben!

Adam Jackson

Hogyan ünnepelnek a világ népei?

Svédországban Szenteste a családi vacsora után a hagyomány szerint mindenki egyszerre bontja ki a karácsonyfa alá tett ajándékokat. Ezeket egyébként a Jultomten, vagyis egy manó hozza. A szomszédos Finnországban (ne feledjük, az igazi Téliapó ezen a vidéken, Lappföldön lakik) a Téliapó nem akkor látogatja meg a gyerekeket, amikor ők alszanak. A finneknél a Téliapó a házba lépve hangosan megkérdezi: "lakik itt jó gyerek?". Az igenlő válasz után a szakállas kosarából kiosztja az ajándékokat.

Spanyolországban Vízkeresztkor a gyerekek a kitisztított, kifényesített cipőiket a küszöb elé teszik és abba kapják (a magyar Mikulás szokáshoz hasonlóan) az ajándékot. A spanyol gyerekek a bibliai napkeleti bölcstől (Három Királyok) várják az ajándékot.

Különösen Baltasar, vagyis Boldizsár örvend nagy népszerűségnek. Portugáliában is a cipők kerülnek a kandallók mellé (némiképp a brit mintát követve), hogy a kéményen keresztül érkező O Pai Natal (vagyis Téliapó, Karácsonyapó) titokban abba rejthesse az ajándékokat. Az angol hatást mutatja az is, hogy a portugál gyerekek is csak karácsony

első napjának reggelén találhatják meg az ajándékokat. A kisebbik ibériai országban a gyerkőcök egy része a Téalapótól, míg másik része Jézustól várja a meglepetést.

Ausztráliában, ezen a távoli földrészen is megünnepli a karácsonyt a keresztény hagyománnyal rendelkező lakosság, még ha az a nyár kellős közepére esik. Az ausztrálok is állítanak fenyőfát, igaz ez többnyire műfenyő. Náluk is van esténként szentmise és ajándékozás. Az ünnepi ebédet vagy vacsorát a szabadban töltik, a családok közös pikniket szerveznek. Ausztráliában a Mikulás kengurun érkezik.

A Mikulás érkezése előtt a finnek szaunáznak egyet. Finnországban a Téalapó, "Joulu Pukki" Rovaniemi városában él. Saját irodával és postabélyegzővel rendelkezik, hiszen a gyerekek ilyenkor levelekkel halmozzák el. A karácsonyi menü lazac, sajtleves, sült rénszarvas, majd desszertként tejszínes szilvakrémeket fogyasztanak. Este a legtöbb ember elmege a templomba és elhunyt szeretteinek sírjához.

Túrmezei Erzsébet: Most

„Most minden út
Tebenned összefut!
Most minden cél,
Tebenned összeér!
Az egész világ Körötted forog,
S Te a nagy mindenséget
Vezérlő erővel igazgatod.
Igazgass engem is!
Hadd legyek egy parányi csillagod,
Melynek fényét észre se venni,
De melynek fénye Te feléd ragyog.
Igazgass engem is.
Arra megyek, amerre akarod!
Hadd legyek egy parányi Csillagod!

És hogyha jó az est,
Ha feketére fest,
Mindent az éjszaka,
Hadd legyek én is
Az éjnek, világító csillaga!
És sok ezredmagammal,
Teremtsek ragyogást...
Terőlad ragyogást!

Uram, ki a világot,
Vezérlő erővel Igazgatod,
Igazgass engem is!
Hadd legyek egy parányi csillagod.

Taizei imaközösség

*„Áldj meg minket Krisztus,
minket és mindazokat, akiket ránk bízta,
és őrizz meg minket a nyolc boldogság lelkületében,
örömben, egyszerűségben és irgalmasságban.”*
(Roger testvér imádsága)

Franciaországban, Burgundia déli részén fekszik Taize, ahol az 1940-ben Roger testvér által alapított nemzetközi, ökumenikus szerzetesközösség él.

A svájci születésű Roger testvér 25 évesen egyedül telepedett le Franciaországban egy olyan szerzetesközösség alapításának a tervével, amely a kiengesztelődést konkrét, mindennapi valóságként éli meg. Előtte éveken keresztül tuberkulózisban szenvedett, ez alatt a hosszú betegség alatt fogalmazódott meg benne, a Közösség alapításának gondolata. Amikor a II. világháború elkezdődött, Roger testvér biztos volt abban, hogy segítséget kell nyújtania a nehéz helyzetben lévőknek, épp úgy, ahogy a nagymamája tette az I. világháború idején.

Taize, a kicsi falu közel volt a Franciaországot kettészelő demarkációs vonalhoz, így megfelelő helynek bizonyult menekültek befogadására. Egy szerény kölcsön segítségével Roger testvér megvásárolt Taizeben egy lakatlan házat, és megkérte egyik nővérét, hogy segítsen a menekültek befogadásában. Nagyon egyszerű körülmények között éltek. A befogadott menekültek között többféle nemzetiségű és vallású volt. Roger testvér a befogadottakkal szembeni tapintatból egyedül imádkozott, énekelni a közeli erdőbe ment.

Amikor 1942 őszén lelepleződtek, azonnal el kellett hagyniuk Taizet. Roger testvér 1944-ben tért vissza, de már nem egyedül, hanem néhány testvérral együtt. A háború után árván maradt fiúkat fogadtak be, akikről nővére gondoskodott.

A Roger testvérhez csatlakozó első szerzetestársak 1949 húsvétján tettek örök fogadalmat. A testvérek egész életükre szóló fogadalommal kötelezik el magukat anyagi és lelki közösségre, nötlenségre és teljes egyszerűsége. Ma a közösség mintegy száz testvért számlál, katolikust és különböző protestáns felekezetűt egyaránt, akik több, mint 25 különböző országból származnak. A közösség már a pusztá létezésével is a kiengesztelődés jele a megosztott keresztények és a szemben álló népek között.

Roger testvér 90 éves korában, 2005. augusztus 16-án halt meg. Taizeben, a Kiengesztelődés Templomában az esti közös ima közben egy zavart elméjű személy megsebesítette, aminek a következtében néhány perccel később meghalt.

A közösség jelenlegi vezetője Alois testvér, akit Roger testvér 8 évvel halála előtt jelölt ki a közösség felelősné. A mindennapi életük középpontjában Taizeben a napi háromszori közös imádság áll. Az 50-es évek közepétől a világ legszegényebb részein – Ázsiában, Afrikában és Dél-Amerikában - kis csoportokban élnek, hogy a szegénységben szenvedőkkel lehessenek.

Az 1950-es évektől kezdve sok ezer ember – főleg fiatal – keresi fel Taizet, hogy a találkozón teljes csendben imádkozzanak, hogy az evangélium még mélyebben átjárhassa életüket. A Taizeben eltöltött idő lehetőséget nyújt arra, hogy hogyan ráébredjenek az Istennel, valamint az emberekkel megélt közösség és szolidaritás között fennálló közvet-

len kapcsolatára. A zárandoklat arra hívja a résztvevőket, hogy a béke és a kiengesztelődés követői legyenek, városokban, falujukban, egyházközségükben.

Magyarországon az 1971-es évektől fokozatosan vált ismertté a Taizei közösség. 1989-ben Pécsen, 1991-ben Budapesten, 1998-ban Kecskeméten, 2001-ben Budapesten, 2006-ban Esztergomban voltak találkozóik.

Andriska Pál, felügyelő

Taizé-i imaestek nálunk

2008 - ban február utolsó szombatján itt városunkban evangélikus kezdeményezés nyomán elkezdtek a taizei imaesteket. Ez azért is érdekes, mert ilyen csak néhány helyen van az országban. Római katolikus, református és evangélikus testvérek együtt énekelünk, imádkozunk az egység jegyében. Célunk az, hogy a mai széthúzó világban "jelzés" legyünk az egységről, az összetartozásról, a kiengesztelésről. Ezeket az alkalmakat az evangélikus imaházban tartjuk, ahol fiataljaink zenélnek, vezetik az énekeket, és ahol az elmélkedést egy meghívott református, evangélikus vagy katolikus lelkésztől, vagy lelki embertől halljuk.

Hála és öröm számunkra, hogy ezeken az alkalmakon egyre többen átéljük, hogy az egység alkalmi Istennek tetsző és Krisztustól áldott együttlétek. Hívjuk a kedves olvasót, jöjjön és élje át Ön is mindezt.

a kezdeményezők

Károly György: Karácsonyi haiku

Föllökik egymást
egy tányér híg levesért
a megváltottak.

A misszióról...

Hogy is kezdődnek népmeséink? „Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény aszszony, s annak 3 ... 7 ....12 ... (stb.) fia.”

Szeverényi János, a Missziós Központ vezető lelkésze, igazi (mese)hősként tevékenykedik Cinkotán. Igaz ugyan, ő édesanyjának „csak” a 11. gyermeke, s szerényen, álruhában jött, nem királyi díszben. De hogy sikeresen felveszi a küzdelmet a „sárkányokkal”, azt érezni lehetett személyes, élettelteli beszámolójából, melyet 2009. november 14-én hallgathattunk meg az Evangélikus Imaházban. Mert ugyan kinek van ma ily sok ereje, - hacsak nem Istentől, - hogy 4 saját gyermek nevelése mellett még sok-sok más ember gondját, baját is felvállalja, s tetteivel, imáival szabadulást szerez másoknak is.

Én csak az ilyen embert nevezem – korunk egyéb szokásai ellenére – sikeres embernek. Sikere nem véletlen, hiszen ő a legnagyobb király – Jézus Krisztus – mellett döntött, s tanítványaként akar élni.

Előadásában hangsúlyt kapott, hogy Krisztus is a nép közé ment, a leghétköznapibb helyeken fordult meg, s nem zárkózott el a legveszedelmesebb kórt terjesztő emberek elől sem. (Pl. A leprások meggyógyítása) Krisztus követőinek pedig mindenütt feladata, hogy felvegyék a harcot a tudatlansággal, a bűnnel, (szimbólikus nyelven: sárkányokkal, kígyókkal, stb.) mert legtöbb bajunk ebből származik.

Sokan és sok helyen megfogalmazták már, s előadásában Szeverényi János is, hogy minden gazdasági válság oka elsősorban a lelki válság. Földünk lakóinak nagy része ugyan ezt még nem képes beismerni, de aki felismerte és megtapasztalta, hogy Krisztussal van kiút, köteles „fényt vinni a sötétségbe”.

Nagyon szép emberi példa áll előttünk a Missziós Központ vezető lelkésze személyében. Én is javasolom, mindannyian kérjük Istentől Krisztus fényét, s vele sikeresen megküzdünk „sárkányainkkal”.

Ha nem lenne elég hitünk hozzá, emlékezzünk vissza: gyermekként még mindannyian hittük, hogy a mesék igazak. Bár igazságuk felismeréséhez meg kell értenünk a szimbólumok nyelvét, a mögéjük rejtett igazságot, de Krisztus segít ebben, s így biztat változásra: „Ha nem lesztek olyanok, mint egy gyermek, nem mentek be a mennyek országába.” Kérjük hát Istent, áldja meg életünket, fogadja vissza eltévedt gyermekét.

Kedves Irén és evangélikus Testvérek! Nagyon szépen köszönöm férjemmel együtt a meghívást! Örülünk, hogy együtt lehettünk!

A Római Katolikus Egyházközség tagja:

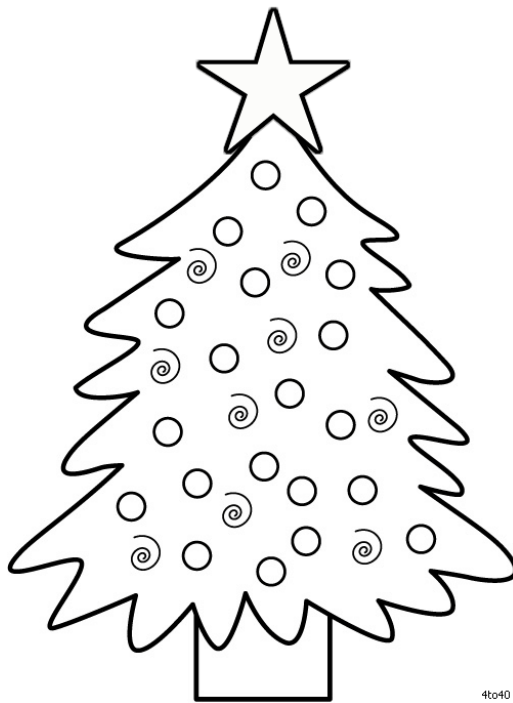
Bognár Ágnes

Rejtvény 2. Karácsonyi totó

<p>A karácsonyi történetben szó van a keletről érkező három bölcsről. Milyen ajándékokat hoznak az újszülött Jézusnak?</p> <p>☐ Egy ezüstkelyhet. ☐ Aranyat, tömjént és mirhát ☐ Egy zacskó aranyat.</p>	<p>Ki volt a király Izraelben Jézus születése idején?</p> <p>☐ Augustus ☐ Néró ☐ Heródes</p>
<p>Hogy hívják a római császárt, aki Jézus születése idejében uralkodott?</p> <p>☐ Cézár ☐ Philippus ☐ Augustus</p>	<p>Hogy hívják azt az angyalt, aki Máriának hírül adta gyermeke érkezését?</p> <p>☐ Rafael ☐ Gábiel ☐ Michael</p>
<p>Ki volt az a gyermek, akiről Lukács így írt: „...találtak egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban”?</p> <p>☐ János ☐ Mózes ☐ Jézus</p>	<p>Jézust születése után hamarosan meglátogatják a messiás földről érkezett előkelő emberek. Kik ők?</p> <p>☐ Császárok ☐ Hivatalnokok ☐ A csillagot követők (bölcsek)</p>
<p>Melyik városban született Jézus?</p> <p>☐ Betlehem ☐ Jeruzsálem ☐ Názáret</p>	<p>Mária és József Názáretből Betlehembe ment. Miért?</p> <p>☐ A népszámlálás miatt ☐ Egy földrengés miatt ☐ Mert nem volt otthonuk</p>
<p>Mit ünnepel a kereszténység karácsonykor?</p> <p>☐ Jézus megkeresztelését ☐ Jézus születését ☐ Jézus halálát</p>	<p>Mihez kötjük az időszámításunk kezdetét?</p> <p>☐ Mohamed halálához ☐ János kereszteléséhez ☐ Krisztus születéséhez</p>

"A magasságos Isten, aki érted is emberré lett,
őrizzen meg téged szeretetében.
Ajándékozza neked a gyermek bizalmát,
a kicsiség szépségét és erejét,
a holnap reménységét,
az ünnep békességét,
és töltsé be szívedet jelenléte örömével."

Áldott, békés karácsonyi ünnepet kívánunk minden Testvérünknek!